

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7So/23/2017
Identifikačné číslo spisu: 3015200903
Dátum vydania rozhodnutia: 01.08.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Viola Takáčová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:3015200903.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: O. P., bytom S. XXX/XX, I. E. I., zastúpený JUDr. Marekom Pavlíkom, advokátom, so sídlom L. Novomeského 2695/1, Trenčín, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom Bratislava, Ul. 29. augusta 8 - 10, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 24. apríla 2017, č.k.15Sd/235/2015-56, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 24. apríla 2017, č.k. 15Sd/235/2015-56, z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

Odôvodnenie

1.

Krajský súd v Trenčíne napadnutým rozsudkom zo dňa 24. apríla 2017, č.k. 15Sd/235/2015-56, potvrdil rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X - I. zo dňa 29. októbra 2015 v spojení s rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X - II. zo dňa 29. októbra 2015, s rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X - III. zo dňa 29. októbra 2015 a s rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 17. marca 2016, ako vecne správne a zákonné. Odporkyňa rozhodnutím I. z 29.10.2015 podľa § 263 ods. 1, § 82 a § 112 ods. 1 a ods. 4 zákona v znení zákona č. 310/2006 Z.z. uvoľnila výplatu invalidného dôchodku od 22.11.2011 v sume 178,70 eur mesačne a súčasne podľa § 82, zákona v súlade s opatrením MPSV a R č. 344/2011 Z.z. a § 293ce zákona vykonala za roky 2012, 2013 a 2014 zvýšenia na sumu 195,00 eur mesačne; rozhodnutím II. z 29.10.2015 podľa § 263a ods. 5 a § 112 ods. 2 zákona v znení zákona č. 529/2006 Z.z. odňala od 14.01.2016 čiastočný invalidný dôchodok priznaný podľa zákona účinného do 31.12.2003; rozhodnutím III. z 29.10.2015 rozhodla tak, že priznaním invalidného dôchodku podľa § 70 ods. 1 zákona v znení neskorších predpisov od 29.10.2014 v sume 256,10 eur mesačne navrhovateľovi súčasne zaniká podľa § 263a zákona v znení zákona č. 529/2006 Z.z. od 29.10.2014 nárok na doteraz vyplácaný invalidný dôchodok, na ktorý bol prekvalifikovaný čiastočný invalidný dôchodok, ako aj na invalidný dôchodok podľa § 29 ods. 1 zákona č.100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov. Podľa § 82 zákona a opatrenia MPSV a R č. 295/2014 Z.z. bol navrhovateľovi od 01.01.2015 zvýšený invalidný dôchodok na sumu 260,70 eur; rozhodnutím zo 17.03.2016, podľa

ktorého priznaním invalidného dôchodku podľa § 70 ods. 1 zákona v znení neskorších predpisov od 15.07.2014 v sume 258,70 eur mesačne súčasne zanikol podľa § 263a ods. 5 zákona v znení zákona č. 529/2006 Z.z. od 15.07.2014 nárok na doteraz vyplácaný invalidný dôchodok, na ktorý bol prekvalifikovaný čiastočný invalidný dôchodok, ako aj na invalidný dôchodok podľa § 29 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov. Podľa § 82 zákona a opatrenia MPSV a R č. 295/2014 Z.z. bol navrhovateľovi od 01.01.2015 zvýšený invalidný dôchodok na sumu 263,30 eur mesačne. Podľa § 82 zákona a opatrenia MPSV a R č. 283/2015 Z.z. bol navrhovateľovi od 01.01.2016 zvýšený invalidný dôchodok na sumu 265,00 eur mesačne. V priebehu konania o opravnom prostriedku navrhovateľa bolo vydané nové rozhodnutie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 17.03.2016, podľa ktorého priznaním invalidného dôchodku podľa § 70 ods. 1 zákona o sociálnom poistení od 15.06.2014 v sume 258,87 eur mesačne navrhovateľovi súčasne podľa § 263a ods. 5 zákona o sociálnom poistení v (v znení zákona č. 529/2006 Z.z.) zanikol nárok na doteraz vyplácaný invalidný dôchodok, na ktorý bol prekvalifikovaný čiastočný invalidný dôchodok, ako aj na invalidný dôchodok podľa § 29 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov. Týmto rozhodnutím odporkyňa súčasne rozhodla aj o zvýšení sumy invalidného dôchodku od 1. januára 2015 a od 1. januára 2016.

Krajský súd dôvodil tým, že navrhovateľ poberal čiastočný invalidný dôchodok od 10/1982. Výplata tejto dávky bola od 06.02.1995 zastavená rozhodnutím z 08.12.1994, nakoľko sa nepodrobil kontrole ekonomickej podmienky.

Novou žiadosťou spísanou dňa 16.09.2015 navrhovateľ požiadal o invalidný dôchodok, ktorý žiadal priznať od 22.11.2011. Súčasne žiadal o uvoľnenie výplaty invalidného dôchodku, o zvýšenie sumy invalidného dôchodku a tiež aj o posúdenie podľa zákona č. 461/2003 Z.z. Na podklade predmetnej žiadosti bola napadnutým rozhodnutím I. z 29.10.2015 uvoľnená výplata invalidného dôchodku od 22.11.2011 podľa § 263 ods. 1 a, § 82 a § 112 ods. 1 a 4 zákona o sociálnom poistení. Na podklade kontrolnej lekárskej prehliadky bol dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav preskúmaný a bolo preukázané, že je invalidný podľa § 29 ods. 3 písm. a/ zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov, lebo pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav je schopný vykonávať doterajšie zamestnanie len za osobitných podmienok. Zároveň bol navrhovateľ uznaný invalidným podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení od 20.08.2015, lebo má dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav a má MPSVZČ o 75% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou k 29.10.2014. Rozhodnutím II. z 29.10.2015 bolo rozhodnuté podľa § 263a ods. 5 a § 112 ods. 2 zákona o sociálnom poistení o odňatí čiastočného invalidného dôchodku od 14. januára 2016 priznaného podľa zákona účinného do 31.12.2003. Suma vyplácaného čiastočného invalidného dôchodku, na ktorý bol prekvalifikovaný invalidný dôchodok priznaný podľa zákona účinného do 31.12.2003 (zákon č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov) je 195,00 eur mesačne a suma invalidného dôchodku podľa zákona účinného od 01.01.2004 (zákon č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov) priznaného rozhodnutím odporkyne z 29.10.2015 je 256,10 eur mesačne. Preto navrhovateľovi nárok na nižší ID zanikol a v súlade s § 112 ods. 2 zákona ho odporkyňa odňala. Rozhodnutím III. z 29.10.2015 bolo rozhodnuté, že priznaním invalidného dôchodku podľa § 70 ods. 1 zákona o sociálnom poistení od 21.10.2014 v sume 256,10 eur mesačne, súčasne zaniká od 29.10.2014 podľa § 263a ods. 5 zákona o sociálnom poistení v znení zákona č. 529/2006 Z.z. nárok na doteraz vyplácaný invalidný dôchodok, na ktorý bol prekvalifikovaný čiastočný invalidný dôchodok, ako aj invalidný dôchodok podľa § 29 ods. 1 zákona č. 100/88 Zb. v znení neskorších predpisov.

Krajský súd z vykonaného prieskumu zistil, že v posudzovanej veci príslušné posudkové komisie dostatočne posúdili zdravotný stav navrhovateľa (aj na podklade vlastného vyšetrenia). Všetky posudky sú náležite po stránke medicínskej zdôvodnené a vzájomne si neodporujú. Napokon voči medicínskym záverom a určenej MPSVZČ podstatné námietky navrhovateľ ani nevzniesol. Krajský súd zotrval na názore, že navrhovateľ v priebehu prieskumného konania odporkyňa ani súdu nepredložil relevantný dôkaz, ktorý by nasvedčoval inému rozsahu jeho zdravotného poškodenia. Neuvedol žiadne nové skutočnosti, resp. dôkazy, s ktorými by sa posudkoví lekári odporkyne neboli zaoberali, ich posudky sú bez nejasností a vnútorných rozporov a vo svojich záveroch sa zhodujú. Odporkyňa pri vydávaní

napadnutých rozhodnutí vychádzala z platných právnych predpisov v čase vzniku jeho nárokov a tieto aplikovala aj vrátane zákonných obmedzení. Súčasne poznamenal, že predchádzajúci zákon (č. 100/1988 Zb.) nepoznal kategóriu miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť určenú v % vyjadrení, ale len invaliditu čiastočnú a úplnú invaliditu. Novší zákon (č. 461/2003 Z.z.) je postavený na miere poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť - 40% a viac a pri zachovaní navrhovateľových nárokov bolo potrebné vec posúdiť podľa oboch zákonov, pričom konštrukcia samotného výpočtu sumy invalidného dôchodku je priamo v nich definovaná. V posudzovanej veci ide o prípad, že sa vypláca vyššia suma dávky a nárok na nižšiu zanikol. Správne sa teda konštatuje, že ak sú súčasne splnené podmienky nároku na výplatu invalidného dôchodku, na ktorý bol prekvalifikovaný invalidný dôchodok priznaný podľa zákona účinného do 31.12.2003 a invalidného dôchodku podľa zákona účinného od 01.01.2004, vypláca sa dôchodok vo vyššej sume. Na podklade týchto skutočností napadnuté rozhodnutia odporkyne ako vecne správne a vydané v súlade so zákonom potvrdil.

O trovách konania rozhodol podľa § 250l ods. 2 O.s.p. za použitia § 250k ods. 1 O.s.p., podľa ktorého, ak mal žalobca úspech celkom alebo sčasti, súd mu proti žalovanému prizná právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu trov konania. Navrhovateľ v konaní nebol úspešný, preto mu súd náhradu trov konania nepriznal a odporkyne sa v zmysle § 250k O.s.p. trovy konania nepriznávajú.

2.

Proti rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ odvolanie namietajúc nesprávne skutkové zistenia a neprávne právne posúdenie veci. V odôvodnení odvolania poukázal na jednotlivé preskúmané rozhodnutia odporkyne, s ktorými sa nestotožnil z dôvodu, že mu nikdy nebol pozastavený čiastočný invalidný dôchodok, pričom rozhodnutím o uvoľnení výplaty invalidného dôchodku mu nebolo započítané obdobie 15 rokov, a to od 1995 do roku 2011, čo je zrejmé z osobného listu. Takýmto postupom bola ovplyvnená výška dôchodku pri ďalších vydaných rozhodnutiach. Zároveň nesúhlasil s dátumom uvoľnenia dôchodku od 21.11.2011, ako odporkyňa vychádzala z lekárskeho posudku, pretože zdravotný stav bol zlý už od 01.09.2011, o čom súdu predložil lekársku správu od lekára MUDr. P. J.. Odporkyňa v konaní nepreukázala, že by bolo rozhodnutie z 08.12.1994, ktorým zastavila čiastočný invalidný dôchodok, doručené do vlastných rúk navrhovateľa tak, ako ukladá v ustanovení § 124 zákon č. 100/1988 Zb. Uvedené rozhodnutie odporkyne teda nikdy nenadobudlo právoplatnosť. Rozsudok krajského súdu navrhol zmeniť a zrušiť preskúmané rozhodnutia odporkyne. Uplatnil si náhradu trov konania.

3.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa proti rozsudku krajského súdu písomne nevyjadřila.

4.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP) keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je potrebné zrušiť.

Podľa § 491 ods. 1, 2 zák. č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“), ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona, ak by boli v neprospech žalobcu, ak je ním fyzická osoba alebo právnická osoba.

Podľa § 492 ods. 1, 2 SSP konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov. Odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Predmetom konania na krajskom súde bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutí odporkyne vo veci invalidného dôchodku navrhovateľa podľa zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení a podľa zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, ktorý nadobudol účinnosť od 1. januára 2004.

Z obsahu spisov bolo preukázateľne zistené, že navrhovateľovi bol od októbra 1982 priznaný čiastočný invalidný dôchodok podľa zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení. Žiadosťou spísanou dňa 16.09.2015 znovu požiadal o priznanie invalidného dôchodku, ktorý žiadal priznať od 22.11.2011. Z dôvodu, že ani po opakovaných urgenciách správneho orgánu nezaslal zárobky ku kontrole ekonomickej podmienky stanovenej na 5/1994, dňa 06.02.1995 mu bol dôchodok zastavený. Z obsahu žiadosti o invalidný dôchodok vyplynulo, že žiadal aj „o uvoľnenie čiastočného invalidného dôchodku spätne od 22.11.2011, nakoľko stratil zdravotnú dokumentáciu“.

V administratívnom spise odporkyne je založené rozhodnutie č. XXX XXX XXX z 08.12.1994, vydané Národnou poisťovňou, Správou fondu dôchodkového poistenia v Bratislave o zastavení čiastočného invalidného dôchodku od 06.02.1995 podľa § 106 ods. 2 zákona č. 1001/1988 Zb..

Podľa § 263 ods. 1 zákona o sociálnom poistení invalidný dôchodok a čiastočný invalidný dôchodok, ktoré boli priznané podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2004, sa považujú po 31. decembri 2003 za invalidný dôchodok podľa tohto zákona v sume, v akej patrili k 31. decembru 2003 a vyplácajú sa aj po tomto dni za podmienok ustanovených predpismi účinnými do 31. decembra 2003, ak tento zákon neustanovuje inak. Ak poberateľ invalidného dôchodku podľa prvej vety vykonáva činnosť zamestnanca, práce na základe dohôd o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru alebo činnosť povinne nemocensky poistenej a povinne dôchodkovo poistenej samostatne zárobkovo činnnej osoby, výkon týchto činností alebo prác nemá po 31. júli 2006 vplyv na nárok na výplatu invalidného dôchodku.

Nárok na invalidný dôchodok podľa § 70 ods. 1 zsp je okrem iného podmienený tým, že poistenec pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou (§ 71 ods. 1 zsp.)

Podľa § 71 ods. 2 zsp dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav je taký zdravotný stav, ktorý spôsobuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a ktorý má podľa poznatkov lekárskej vedy trvať dlhšie ako jeden rok.

Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje porovnaním telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti poistenca s dlhodobo nepriaznivým zdravotným stavom a telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti zdravej fyzickej osoby. Pri posudzovaní poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa neprihliada na zdravotné postihnutia, ktoré boli zohľadnené na nárok na invalidný výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu (§ 71 ods. 3 zsp.).

Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje na základe

- a) lekárskeho správ a údajov zo zdravotnej dokumentácie zdravotníckeho zariadenia a zhodnotenia liečby s určením diagnostického záveru, stabilizácie ochorenia, jeho ďalšieho vývoja, ďalšej liečby a
- b) komplexných funkčných vyšetrení a ich záverov, pričom sa prihliada na zostávajúcu schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť, zostávajúcu schopnosť prípravy na povolanie, možnosti poskytnutia pracovnej rehabilitácie alebo rekvalifikácie (§ 71 ods. 4 zsp.).

Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je uvedená v prílohe č. 4 zákona a určuje sa v percentách podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobo nepriaznivého zdravotného stavu, a so zreteľom na závažnosť ostatných zdravotných postihnutí (§ 71 ods. 5 a 6 zsp.).

Pre posúdenie nároku na invalidný dôchodok je teda podstatnou otázkou vplyvu dlhodobého nepriaznivého zdravotného stavu na výkon zárobkovej činnosti.

Odvolací súd, zhodne ako krajský súd z obsahu spisov zistil, že v lekárskej správe z 01.03.2016 posudkový lekár sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredie, vysunuté pracovisko v Trenčíne uznal navrhovateľa za čiastočne invalidného od 22.11.2011 podľa zákona č. 100/1988 Zb. a za invalidného ho uznal od 29.10.2014 so 65+10% mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť podľa zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení. Za rozhodujúce zdravotné postihnutie určil podľa kapitoly IV, oddiel 1 písm. c/ prílohy č. 4 k zákonu o sociálnom poistení určil cukrovku s komplikáciami so 65% mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Pre ostatné zdravotné postihnutia túto podľa § 71 ods. 8 zákona o sociálnom poistení zvýšil o 10% .

Posudkový lekár sociálneho poistenia z medicínskeho hľadiska v posudku konštatoval, že zdravotná dokumentácia navrhovateľa „je približne 15 rokov nedostupná, preto uznanie invalidity v tomto období nie je možné. Prvý nový záznam je hospitalizácia na internom oddelení od 22.11.2011 pre dekompenzovanú cukrovku a defekt predkolenia po pohryznutí psom. To umožňuje uznanie čiastočnej invalidity od dátumu zistenia. Pôvodná diagnóza už nebola posudkovo závažná. Stav cukrovky sa postupne zhoršoval. Dňa 15.07.2014 dosiahli komplikácie cukrovky invalidizujúci charakter, musel mu byť amputovaný palec pravej nohy pre angiopatiu. Tento stav umožňoval uznanie „plnej“ invalidity od tohto dátumu podľa zákona č. 100/1988 Zb. a uznanie 65+10% miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť podľa zákona č. 461/2003 Z.z.

Z obsahu spisového materiálu, vrátane administratívneho spisu odporkyne mal aj odvolací súd preukázané, že od 22. novembra 2011 bol navrhovateľ pre dekompenzovaný diabetes a defekt predkolenia po pohryznutí psom hospitalizovaný na internom oddelení. To podľa názoru posudkového lekára sociálneho poistenia umožnilo „opätovné“ uznanie čiastočnej invalidity od dátumu zistenia s tým, že pôvodná invalidizujúca diagnóza (operácia AV fistuly) už nebola posudkovo závažná.

Účelom súdneho konania o opravnom prostriedku je preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia správneho orgánu z hľadiska možného porušenia subjektívnych práv navrhovateľa. Z tohto dôvodu je nepochybné, že pri rozhodovaní o opravnom prostriedku je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v dobe vydania napadnutého rozhodnutia.

Odvolací súd sa nestotožnil so záverom krajského súdu a jeho konštatovanie o vecnej správnosti a zákonnosti vydaných rozhodnutí považuje za nesúladné so zákonom o sociálnom poistení.

Dňom 1. januára 2004 nadobudol účinnosť zákon č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení. Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je uvedená v prílohe č. 4 zákona a určuje sa v percentách podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobého nepriaznivého zdravotného stavu, a so zreteľom na závažnosť ostatných zdravotných postihnutí (§ 71 ods. 5 a 6 zsp).

Pre posúdenie nároku na invalidný dôchodok je teda podstatnou otázkou vplyvu dlhodobého nepriaznivého zdravotného stavu na výkon zárobkovej činnosti.

Podľa názoru odvolacieho súdu závery o tom, do akej miery rozhodujúce ochorenie navrhovateľa znižuje jeho schopnosť výkonu zárobkovej činnosti v doterajšom konaní nebolo dostatočne a objektívne preukázané ani odôvodnené. Ani hodnotenie posudkových lekárov obsiahnuté v administratívnom spise a ani zistenie krajského súdu vychádzajúce z vyšetrenia navrhovateľa posudkovými lekármi nemôže odvolací súd hodnotiť ako správne a dostatočné.

Z posudkov posudkových lekárov sociálneho poistenia vyplýva, že rozhodujúce zdravotné postihnutie a nárok na invalidný dôchodok u navrhovateľa posúdili od 22. novembra 2011 podľa zákona č. 100/1988 Zb. a jej zmenu, t.j. zmenu čiastočnej invalidity na invaliditu podľa § 70 a nasl. zákona o sociálnom

poistení až od 15. júla 2014.

Odvolačný súd však zistil, že na takýto postup neexistuje v zákone o sociálnom poistení zákonný podklad.

Ustanovenie § 263 zákona o sociálnom poistení (ako aj po náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky prijaté ustanovenia § 263a, § 263b zákona o sociálnom poistení) majú prechodný charakter a ich úlohou je upraviť prechod nárokov, vzniknutých pred účinnosťou zákona o sociálnom poistení, najmä určiť, za aké dávky upravené zákonom o sociálnom poistení sa považujú, v akej výške a za akých podmienok sa budú naďalej vyplácať.

Právna úprava v § 263 ods. 1 cit. zákona transformovala invalidné a čiastočne invalidné dôchodky, priznané podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2004 na invalidné dôchodky podľa zákona o sociálnom poistení, účinného po 1. januári 2004 s tým, že aj naďalej sa budú vyplácať za podmienok ustanovených predpismi účinnými pred 1. januárom 2004, ak tento zákon (účinný od 1. januára 2004) neustanovuje inak.

V prípade, ak posudkové orgány po preskúmaní trvania invalidity podľa § 263a zákona o sociálnom poistení dospeli k záveru, že navrhovateľ je čiastočne invalidný podľa § 37 ods. 3 zákona o sociálnom zabezpečení treba v ďalšom vychádzať z toho, že pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť u navrhovateľa je 50%.

O každej ďalšej žiadosti, ktorou sa domáha invalidného dôchodku vo vyššej sume než mu je vyplácaná, treba potom rozhodovať podľa zákona o sociálnom poistení; to znamená, že aj invaliditu treba posúdiť podľa kritérií stanovených na invaliditu v tomto zákone (§ 71 zákona o sociálnom poistení).

Odvolačný súd sa preto nestotožnil so záverom krajského súdu o správnom a zákonnosti preskúmaných rozhodnutí. Napadnutý rozsudok preto podľa § 250l ods. 2 v spojení s § 220 ods. 1 písm. h/, ods. 2 OSP a § 492 ods. 2 SSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom vykoná dokazovanie oboznámením sa s lekárskou správou MUDr. P. J. z 1. septembra 2011, založenej na č.l. 36 spisu a vec znova posúdi podľa § 71 zákona o sociálnom poistení od 1. septembra 2011.

V novom rozhodnutí krajský súd ako súd prvého stupňa rozhodne aj o náhrade trov konania vrátane trov odvolacieho konania.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.